

en portada | LLUITA CONTRA L'ESPECULACIÓ

Plantats per l'habitatge

Manifestació 30 de setembre

redacció | Foto Informa't

L'especulació no para, i cada cop més gent decideix fer-hi front. Assegudes, plantades i manifestacions són alguns exemples d'aquesta lluita que cada cop aglutina més gent.

D'ençà de la celebració dels Jocs Olímpics el 1992, Barcelona comença una cursa especulativa que sembla imparable. TGV, Fòrum 2004, 22@, Forat de la Vergonya, Casernes... En canvi, però, els salaris no augmenten, les hipoteques no paren de pujar, i cada cop són de més anys. Hi ha pocs pisos de lloguer, i també amb preus desorbitats. Nombrosos col·lectius, plataformes i entitats estan lluitant des de llavors per aturar-ho.

Des de fa uns mesos s'ha creat l'Assemblea Popular per un Habitatge Digne, sorgida arran de les mobilitzacions contra l'especulació que es varen convocar a través d'Internet i telèfons mòbils. Aquest 30 de setembre 10.000 persones han sortit al carrer convocades per aquesta assemblea, sota el lema 'No tindràs una casa en la puta vida'. La mobilització començava amb una marxa des dels barris, començant per Nou Barris, passant per l'Eixample, Gràcia i Sants i fins a Pl. Catalunya, on començava i acabava la manifestació.

A la nit mig miler de persones seguien amb les activitats acam-

pant a la Pl. Catalunya, però cap a la una de la matinada els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana apareixien per rebentar la convocatòria i carregaven durament contra elles, alhora que arrencaven les tendes per fer-les fora.

L'especulació al nostre poble

A Sant Andreu també hem vist com han anat destrossant la seva fesomia de poble, com han anat construint centres comercials, grans blocs de pisos i com ha crescut ferotgement l'especulació.

Si parlem dels últims mesos, Sant Andreu ha patit un increment del preu de la vivenda nova d'un 14'3%, pagant-se ja una mitjana de 4.806 euros per metre quadrat. No varia gaire en els pisos de segona mà, on el preu se situa al voltant dels 4.635 euros, amb un increment del 6%. I pel que fa als pisos de lloguer, ja és completament impossible llogar-ne algun per sota dels 600 euros a gairebé qualsevol lloc de Barcelona. A Sant Andreu la mitjana és d'uns 660 euros, tenint en compte però, que juntament amb Ciutat Vella, és on hi ha els pisos més petits, amb una mitjana de 74m².

Així doncs, cada cop és més difícil que la gent de Sant Andreu, un poble treballador, s'hi quedi a viure, especialment la gent jove, i la gent gran. És per això que, seguint l'estela de la lluita pels terrenys de les Casernes, diversos col·lectius i persones estan intentant impulsar un nou espai de

amb ulls propis

Setembre ha deixat arreu del país grans trombes d'aigua, afectant enormement el servei ferroviari. Els mitjans de comunicació omplien planes i minuts, però cap gosava apuntar cap a una de les principals causes. Havia de ser una usuària de la Renfe qui, en declaracions a TV3, afirmava: "jo no sé perquè es deixen tants diners en el TAV, si el faran servir quatre, i en canvi, aquests trens, que els fem servir cada dia gran quantitat de gent, no tenen inversions en millora ni se'n cuiden". Vet aquí el quid de la qüestió. De res serveix lamentar-se si no es denuncia que les línies afectades són les més utilitzades per la gent, però alhora, les que menys protecció reben per part de les administracions. Des que està prevista l'arribada del TAV, aquest ha de ser la solució dels nostres mals: més rapidesa, connectats a Europa, ciutats cosmopolita, etc. Però per a qui? No pas per als milers de persones que cada dia agafen -i seguiran agafant- els trens de rodalies per anar a treballar o estudiar. Tampoc per a les poblacions que veuran la destrucció del seu territori, l'especulació, el canvi de fesomia, o fins i tot un canvi demogràfic sense precedents. Però clar, el progrés -és a dir, que quatre empresaris es puguin moure més ràpid per fer més negocis- ens interessa a tots/es. A Sant Andreu, seguim sense un projecte de parc o zona verda, el jovent segueix marxant per culpa de l'especulació, els equipaments brillen per la seva absència, però seguim esperant que arribi el TAV que ens portarà el progrés. Doncs que visqui el progrés a Sant Andreu, perquè nosaltres, aviat ja no podrem fer-ho.

25 anys de cultura i reivindicació

redacció | Foto Informa't

El dia 30 de setembre Diables de Sant Andreu va omplir la PI. de Can Fabra amb tot tipus d'activitats commemoratives dels 25 anys. Aquest és un fragment de la conversa amb el Xavi, membre de Diables, que podeu trobar sencera a internet*.

Com va sorgir la colla?

Aquesta colla es fundà el 1981, amb la idea de fer una colla de Diables, però des d'un principi surten coses que no s'esperaven. Es comencen a fer petites accions de foc, que sortien del típic recorregut. Ja al 92 havíem entès que el correfoc era un espectacle, de principi a fi. El local de Trialavia va ajudar molt a desenvolupar tot tipus d'activitats.

També heu destacat pel vostre vincle i compromís social.

El més fort surt cap a mitjans dels 90, també pel canvi generacional; creiem oportú que Diables intervingui sobre les coses del seu entorn, tant proper com llunyà, i s'ha donat suport a moltes coses: sempre que se'ns ha cridat per qüestions que considerem socialment justes, hem estat allà. A Sant Andreu s'ha donat suport a centre socials okupats, a moviments socials, veïnals, s'ha participat amb col·lectius a favor dels drets de gais i lesbianes, s'han fet coses en defensa de la llengua, etc

Com funcioneu?

Assembleàriament, prescindim de totes les figures jeràrquiques que conformen una junta. Moltes entitats, sobretot colles de diables amb estructura tradicional (tant a nivell organitzatiu com artístic), funcionen d'aquesta manera, però

nosaltres hem pensat que és millor parlar-ho tot entre tots. Treballem per comissions autònomes per decidir el que creguin oportú.

I el finançament?

Ens considerem una entitat autogestionada en tots els sentits. Ens fem càrrec del lloguer d'aigua i llum del local (cedit municipalment), de l'assegurança, material, etc. Quan pressupostem, tenim en

ran amb les entitats que vagin allà; han posat un horari, han posat una sèrie de normes,... el pagament que tenen com aquell qui diu és treballar per ells, així perds molta autonomia, quelcom que nosaltres valorem molt i no volem perdre. Vam fer una contraproposta, però en el model de gestió seguíem xocant, i es feia inviable, per això continuem al local, tot i que està afectat per un pla urbanístic, que

pressupost, perquè no ens podem gastar tants diners. La Comissió ha de centralitzar-ho i plantar-se davant l'Ajuntament, saben que tenen el nostre suport; de fet, es va començar una campanya que de moment està molt aturada.

Quines altres activitats feu?

Intentem fer al local diferents activitats. Ara mateix l'únic que estem oferint és el taller de trapezi. Hi ha hagut èpoques que s'han fet més tallers, tots relacionats amb el món de l'espectacle, però també pot ser que no hi estiguin relacionats, la qüestió és que s'utilitzi l'espai. Amb l'incendi es van veure afectades força activitats.

Sant Andreu us va ajudar...

La veritat és que va estar molt bé, hi va haver una resposta popular collonuda per part de molta gent, tant persones com col·lectius, que ens van donar el seu suport econòmic i moral.

Corren veus d'un projecte d'Ateneu a la Fabra i Coats...

Al saber que l'ajuntament havia adquirit els terrenys, i que es podien demanar equipaments públics, es va valorar que calia un Ateneu de Cultura Popular real, gestionat per la pròpia gent. Hi ha una comissió on es creu oportú parlar de què s'hi volia fer i apostar-hi fort. Ni Can Fabra ni el Centre Cívic són centres de cultura popular; ens falta quelcom gestionat per la mateixa gent que s'interessa pel que passa a Sant Andreu. De moment som 3 entitats, tant debò siguem més.

Alguna última cosa per acabar?

Les assemblees són els dimarts a les 21h, tothom que tingui ganes d'implicar-se més o menys, de passar una bona estona, que no tingui cap problema en venir i veure com som, veure què fem.

* barcelona.indymedia.org i llibero.net

compte el material, el desplaçament, etc., i una part que és per l'entitat. Portem així 25 anys i ens va bé, tot i que és molt difícil. Però preferim això a la subvenció, perquè creiem que el preu que has de pagar és massa car; preferim que no ens donin 4 duros. L'ajuntament sempre ens tira en cara que ens cedeix locals, però nosaltres creiem que això no és cap privilegi, sinó que és un dret per tothom. A més, són locals que no s'han tancat a Diables sinó que s'han obert a tot el poble per fer-hi tot tipus d'activitats.

I Can Galtacremada?

És una proposta que d'entrada no va comptar amb el suport de les associacions que hi havien d'anar. Nosaltres els vam fer saber el que necessitàvem i què mancava en la seva proposta. Pretenien institucionalitzar-nos, igual que han fet i fa-

en principi, no s'engegarà fins al 2008. Estem en situació irregular perquè ells, per cobrir-se les esquenes, no van firmar el conveni anual pel local.

Com encareu la Festa Major?

Amb ganes perquè són les del 25è aniversari, volem fer espectacles, un bon correfoc, actes al local, l'exposició itinerant, hi ha aquest al·licient. Però és gairebé més particular nostre que no pas que ens el fomenti l'ambient de festa. La Comissió de Festes no té prou pressupost, i aquest s'intenta rebaixar cada cop més. Creiem que la Comissió s'hagués hagut de plantar, no pot ser és que es dediqui més temps a buscar diners que a treballar per la Festa. Però això sembla que no reboti en l'Ajuntament sinó que reboti a nosaltres perquè aleshores som nosaltres els que hem de baixar el

ens hi fixem | **SITUACIÓ DE LES PRESES POLÍTIQUES CATALANES**

La dignitat entre reixes

redacció | Foto rescat.wordpress.com

El passat 18 de setembre i fins el dia 24, el pres polític català Zigor Larredonda va iniciar conjuntament amb dos companys del Col·lectiu de Presos Polítics Bascos (EPPK) de la presó d'Albacete, una vaga de fam en solidaritat amb Iñaki de Juana Chaos.

Iñaki de Juana Chaos és un pres polític basc en vaga de fam des del passat 7 d'agost i que després de més de 50 dies ha hagut de ser hospitalitzat. El motiu de la vaga de fam són els dos anys de presó que porta després d'haver complert els 18 anys de condemna que li pertocaven el 25 d'octubre de 2004. Tres dies abans del compliment de la condemna l'Audiència Nacional l'imputava un nou auto amb petició fiscal de noranta-sis anys de presó, per un presumpte delictes de pertinença a banda armada i amenaces terroristes., en base a dos articles d'opinió publicats al diari Gara. Unes setmanes abans del final de la condemna diversos membres del Partido Popular i de les Associacions de Víctimes del Terrorisme varen pressionar l'Audiència Nacional i varen començar una campanya als mitjans de comunicació per tal que no el deixessin el llibertat.

Ampolla d'aigua, símbol de la vaga de fam.

En Zigor Larredonda, veí de Terrassa, està empresonat des de fa gairebé sis anys acusat de col·laborar amb el Comando Barcelona d'ETA. Els mitjans de comunicació van publicar el diumenge 21 de gener de 2001 que la policia buscava en Zigor. El dia següent, dilluns 22, a primera hora del matí es va presentar voluntàriament a l'Audiència Nacional de Madrid per a declarar davant el Jutge de Guàrdia i aclarir la situació. Aquest li va confirmar que no hi havia cap ordre judicial de recerca i captura contra ell, però donat el que estava publicant la premsa li va prendre declaració. En Zigor es va declarar innocent de les acusacions, però el

Jutge de Guàrdia va decretar presó provisional comunicada i incondicional en base a les declaracions que en Diego, detingut poc abans, va firmar sota tortura (que ell mateix va denunciar) durant la detenció i mentre li aplicaven la Llei Antiterrorista.

Però és que més enllà de què no hi hagi elements jurídics per a mantenir-los a la presó, l'Estat utilitza el Sistema judicial i Penitenciari per reprimir persones que -com ells- han participat i participen activament en les lluites i moviments que s'enfronten al sistema. Aquest és el cas també de la Laura, la Lola, en Juanra i el mateix Diego.

Rescat, el Col·lectiu de suport als presos i les preses polítiques catalanes han denunciat "la vulneració de la pròpia legislació espanyola que és dona a les presons i la utilització dels presos polítics com a hostatges de l'Estat amb l'objectiu de silenciar i atemorir la dissidència".

► ras i curt

REPRESSIÓ A NOU BARRIS

El matí del dissabte 16 de setembre 6 joves de diverses entitats de Nou Barris varen ser detinguts en realitzar una acció per la vivenda digna, entrant a una casa abandonada al carrer Alt de Roquetes número 53, per tal de rehabilitar-la. Només una hora després de l'acció varen apareixer quatre dotacions dels Mossos d'Esquadra, que varen entrar esbotzant la porta de la casa i es varen endur les 6 persones a la Comissaria de Les Corts.

ONZE DE SETEMBRE UNITARI

Enguany la celebració de la Diada Nacional a Barcelona ha estat fruit del treball unitari de l'organització política Endavant i les organitzacions juvenils CAJEI i Maulets. La manifestació amb un sol bloc de l'Esquerra Independentista, que fou el més nombrós, que acabà amb un acte polític amb representació de tota l'EI. També cal destacar l'èxit de la manifestació de suport a les preses polítiques organitzada per Rescat, que ha estat la més nombrosa des que s'organitza.

SENSE FORÇA PER LA FESTA MAJOR

La força que tenia el Manifest per una Festa Major Digna s'ha perdut. Segons sembla, la Comissió de Festes, vist el poc èxit de la trobada de juny, ha decidit no convocar més a totes les entitats, i parlar-hi una a una. Així, el divideix i venceràs es torna a fer palès en un poble amb grans pes de partits polítics infiltrats en les entitats i on aquestes mostren poques ganes d'aquestes de treballar en comú. Poca pressió per millorar en un moment -casual?- previ a eleccions municipals.

EXPOSICIÓ AL CENTRE CÍVIC

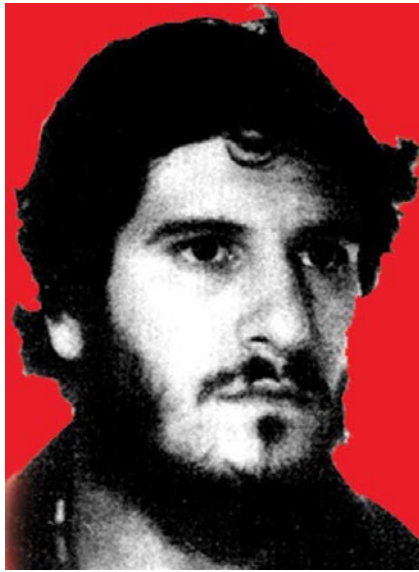
L'Associació d'Estudis Històrics de l'Automoció (AEHA) presenta, a través de material fotogràfic, cartells i diferents estris, el que suposava treballar en una fàbrica en temps difícils. Mostraran temes com l'escola d'aprenents, les celebracions, les lluites obreres i tots aquells aspectes que marcaren la vida laboral d'aquesta empresa i escola de tantes generacions. El Centre Cívic de Sant Andreu es troba al C/Gran de Sant Andreu, 111.

abans d'ahir | 14 D'OCTUBRE DE 1978

Jordi Martínez de Foix i Llorenç

Neix el 23 d'abril de 1957 i mor el 14 d'octubre del 1978. Viu a Sant Andreu de Palomar. Entra a militar al PCE(i) amb 15 anys, el 1972, i cada cop se centra més en la militància, fins el punt que deixa els estudis, després del batxillerat, per tal de ser un obrer més, ja que no creu en la lluita dels intel·lectuals, creu en lluita des de la base. Cada cop també va radicalitzant el seu discurs i mitjans de lluita. Constantment s'enfronta la policia, ja sigui amb pedres o amb còctels molotov, a les manifestacions. Els anys 1977-1978 són molt importants en la lluita per l'alliberament nacional i de classe, i és quan comença la seva persecució. El 15 de maig de 1977 hi ha enfrontaments amb la policia, prop de la comissaria de Pça. Universitat. La matinada del 16 escorcollen casa seva. El 2 de desembre hi ha una manifestació contra els Pactes de la Moncloa i la Constitució. En Jordi és ferit per dues bales disparades per dos individus de paisà, prop de la Rda de Sant Antoni. Aconseguix caminar i un cotxe el porta a l'Hospital Clínic. Tornen a registrar casa seva i és interro-

gat i amenaçat de tortura al mateix l'hospital. També interroguen a la seva mare. S'està a l'hospital del dia 2 de desembre fins a finals d'abril del 1978. Només recuperar-se ja comença a anar a manifestacions i concentracions per donar suport a unes companyes en vaga de fam. L'Onze de Setembre de 1978 mor Gustau Muñoz, de només 16 anys, en una manifestació. En Jordi, que era company seu, el recull, però no pot fer res i mor als seus braços. Només 33 dies més tard, va morir ell. S'està preparant una manifesta-

Imatge d'en Jordi

ció per commemorar l'afusellament del president Companys, el dia 15 d'octubre. El dia 14, en Jordi, en un pis franc que tenia al C/Verdum de Nou Barris per a coses de militància, estava preparant 'petards irlandesos' per a la manifestació; mentre els manipulava, aquests exploten i mor. Els pares fan analitzar els materials que van provocar l'explosió i s'hi descobreix fòsfor, un producte estrany en grups no vinculats als militars o la policia, cosa que fa pensar que algú els havia manipulat per provocar-li la mort; aquella gent que no va poder-lo matar a trets. El 30 d'octubre s'organitza un homenatge a Sant Andreu, però el Govern Civil el prohibeix. La gent hi va massivament, però la policia ocupa tota la Plça Orfila, on s'havia de fer l'homenatge, i els voltants. La família es fa enrere per por a noves víctimes. El 8 de novembre és detinguda la seva companya, la Carme, tan sols pel fet de ser-ho. Més tard és empresonada. Des de fa uns anys, col·lectius independents i socialistes, li reten homenatge a Sant Andreu i arreu per tal de recordar la vigència de la seva lluita.

ens veiem

3 d'octubre

19h Inauguració exposició Centre Cívic, i fins al 21 d'octubre

6 d'octubre

19:30h Plça de la Vila (Vilafranca), manifestació antirepressiva. A les 22h, concert al Pavelló Firal

7 d'octubre

Inauguració del Casal Popular de Nou Barris, C/Argullós, 108

12 d'octubre

17:30h. Pl. Universitat. Manifestació antifeixista i antiimperialista

14 d'octubre

19:30h, al TEB, C/Coronel Monasterio, 16-19, Homenatge a Jordi Martínez de Foix i Llorenç. Organiza: Endavant Sant Andreu-Nou Barris.

15 d'octubre

18h. Sala d'actes de l'ACIDH, C/Milà i Fontanals, 49, (Gràcia) "Mort accidental d'un anarquista", de La Terra Teatre.

28 d'octubre

A partir de les 18h, cafeta probutletí Sant Andreu Informa't a l'Ateneu Popular de l'Eixample, Pge. Conradi, n.3. A les 22h, actuació del cantautor Merino. Hi haurà mojito.

parlem de... AE Jaume I

L'Agrupament Escolta Jaume I complirà 52 anys el proper curs 2006-07. Actualment compta amb 10 caps i gairebé 100 nens/es i nois/es, xifra força estable, dividits/es en unitats per intervals de 3 anys. Formen part d'Escoltes Catalans, i com a tal, tenen 3 eixos sobre els que treballen: la coeducació, la laïcitat i la catalanitat. La seva tasca principal és l'educació no formal, sovint poc reconeguda. Els i les caps fan la feina voluntàriament, i l'agrupament se sustenta gràcies a subvencions i a les quotes dels pares i mares. Cada dissabte fan caus, i 3 cops al trimestre fan una sortida de cap de setmana, on també desenvolupen valors com la solidaritat, el companyerisme, la tolerància i el respecte al medi ambient; a la primavera i a l'estiu fan campaments. A part, però, han participat o participen activament en la lluita pels terrenys de les casernes, en el projecte Surt i en la plataforma 1m2, quan els agrupaments de Sant Andreu veieren la necessitat d'unir-se per aconseguir locals dignes. També tenen intenció de participar en una nova assemblea contra l'especulació que tot just s'està formant al poble. Consideren que, d'alguna manera, dediquen el seu temps lliure a canviar el món a una escala més local.

> opina
> suggereix
> col·labora
> participa!

santandreuinforma@gmail.com

Edita:
Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades